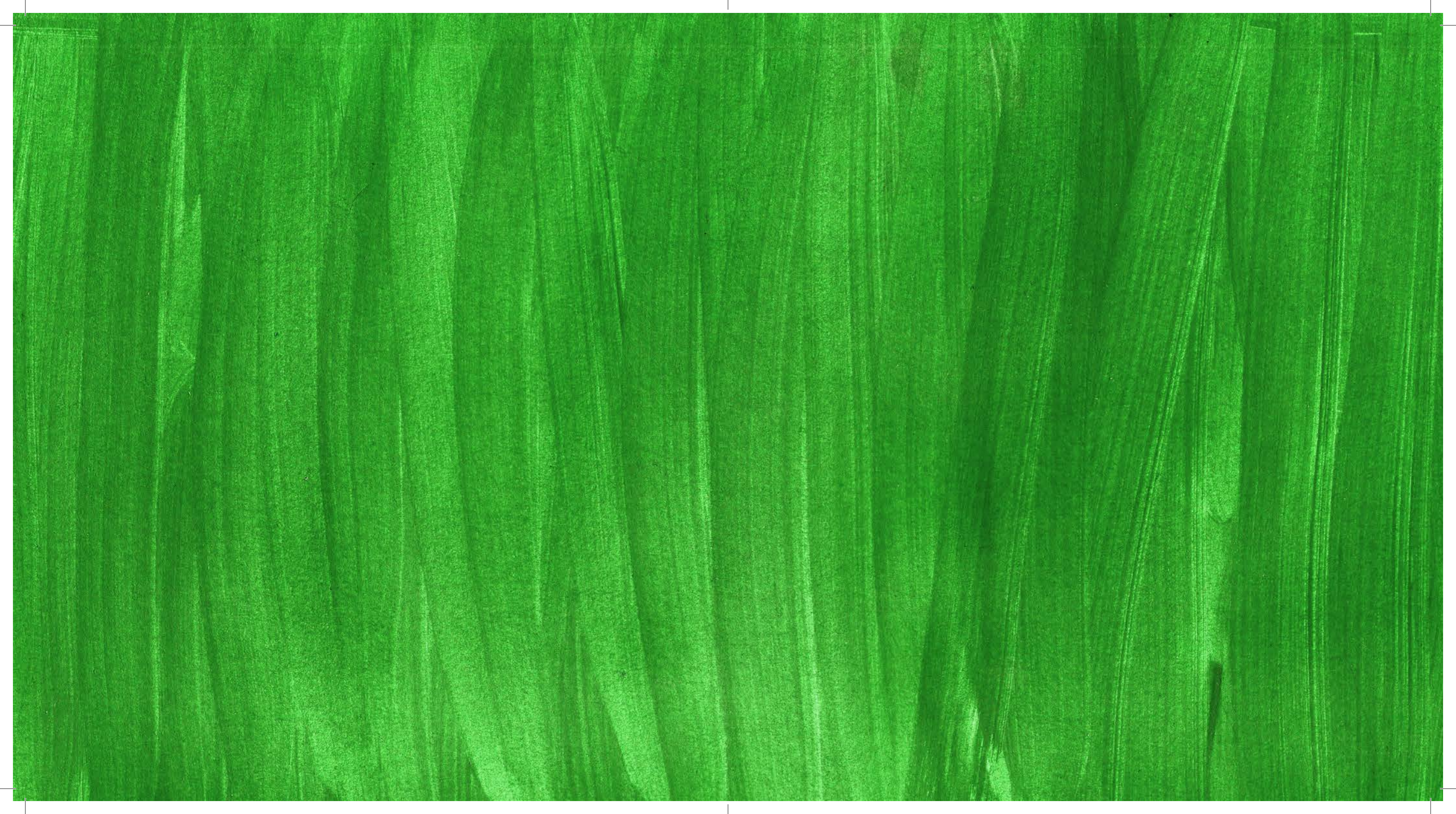

Nie pękaj!

Bajka o Bąblu
z Ożarowa
Mazowieckiego

Nie pękaj!

Bajka o Bąblu z Ożarowa Mazowieckiego
napisana
dla pierwszoklasistów przez życzliwych gimnazjalistów
w Bibliotece Publicznej,
przeznaczona do wspólnego czytania
wraz z dziadkami i rodzicami

Biblioteka Publiczna w Ożarowie Mazowieckim.

Ożarów Mazowiecki 2017

Drodzy Czytelnicy!

Wszystko z tą książeczką zaczęło się od pomysłu Biblioteki. Kiedy po raz pierwszy spotkaliśmy się, żeby ją napisać, nie znaliśmy się, mieliśmy różne poglądy i wizje tego, jak książeczka powinna wyglądać. Jednak wszelkie obawy znikły, gdy okazało się, że wszyscy mamy... wyobraźnię.

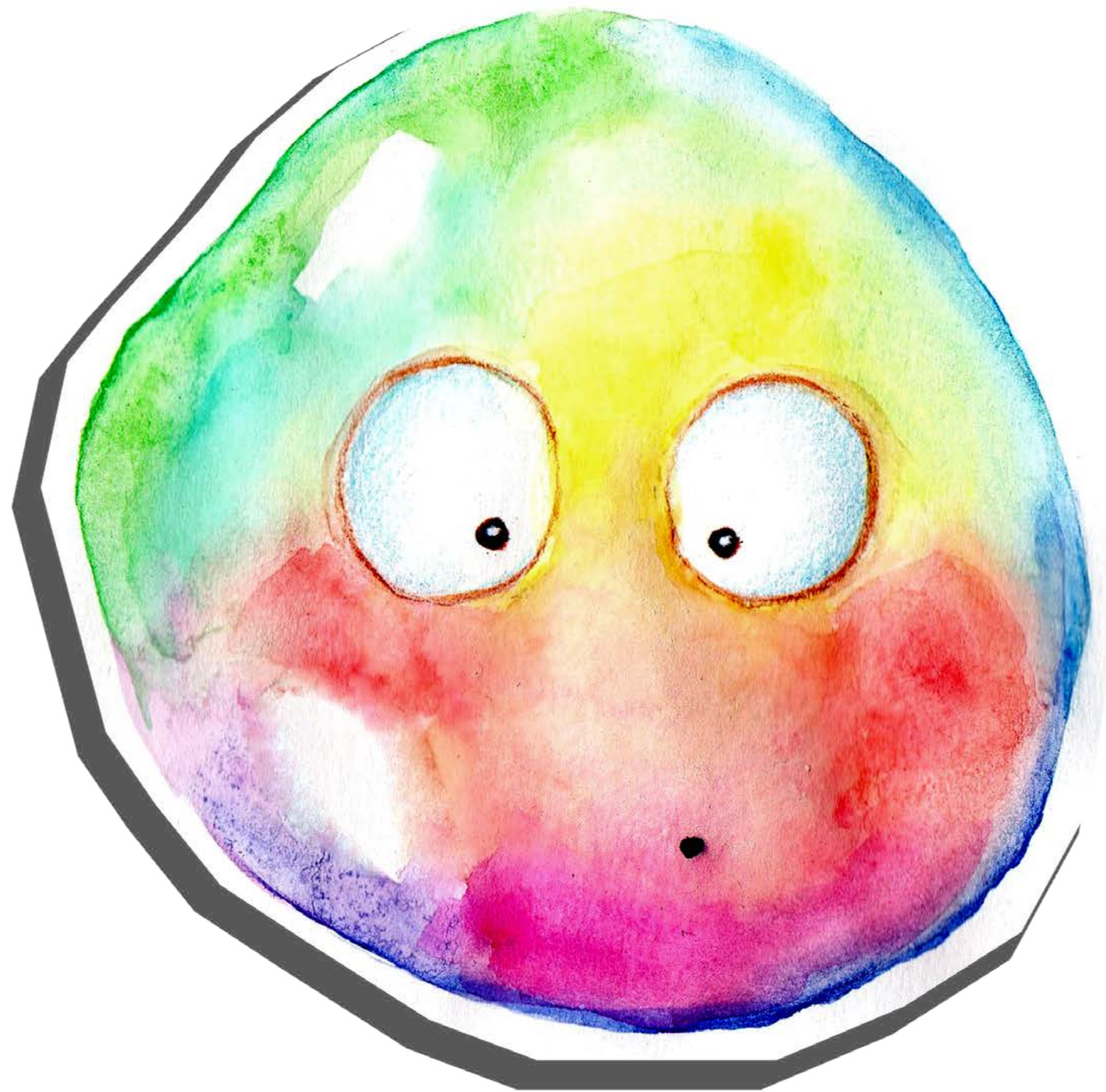
Po kilkunastu pomysłach na to, kto będzie bohaterem i co bohater ma robić, w końcu znaleźliśmy wspólny język. Wybraliśmy Bąbla. Napisaliśmy dwie części jego przygód, by potem je połączyć i wspólnie zredagować. Została już tylko kwestia grafiki.

Wtedy pomogli wszyscy ożarowanie. Razem wybraliśmy Emilię Zielińską, z którą następnie omawialiśmy każdą ilustrację. I oto jest. Bajka i nasza historia jej powstawania.

Dzieci, czytajcie same. Rodzice, czytajcie dzieciom. To dla Was.

autorzy

Oto Babelek,

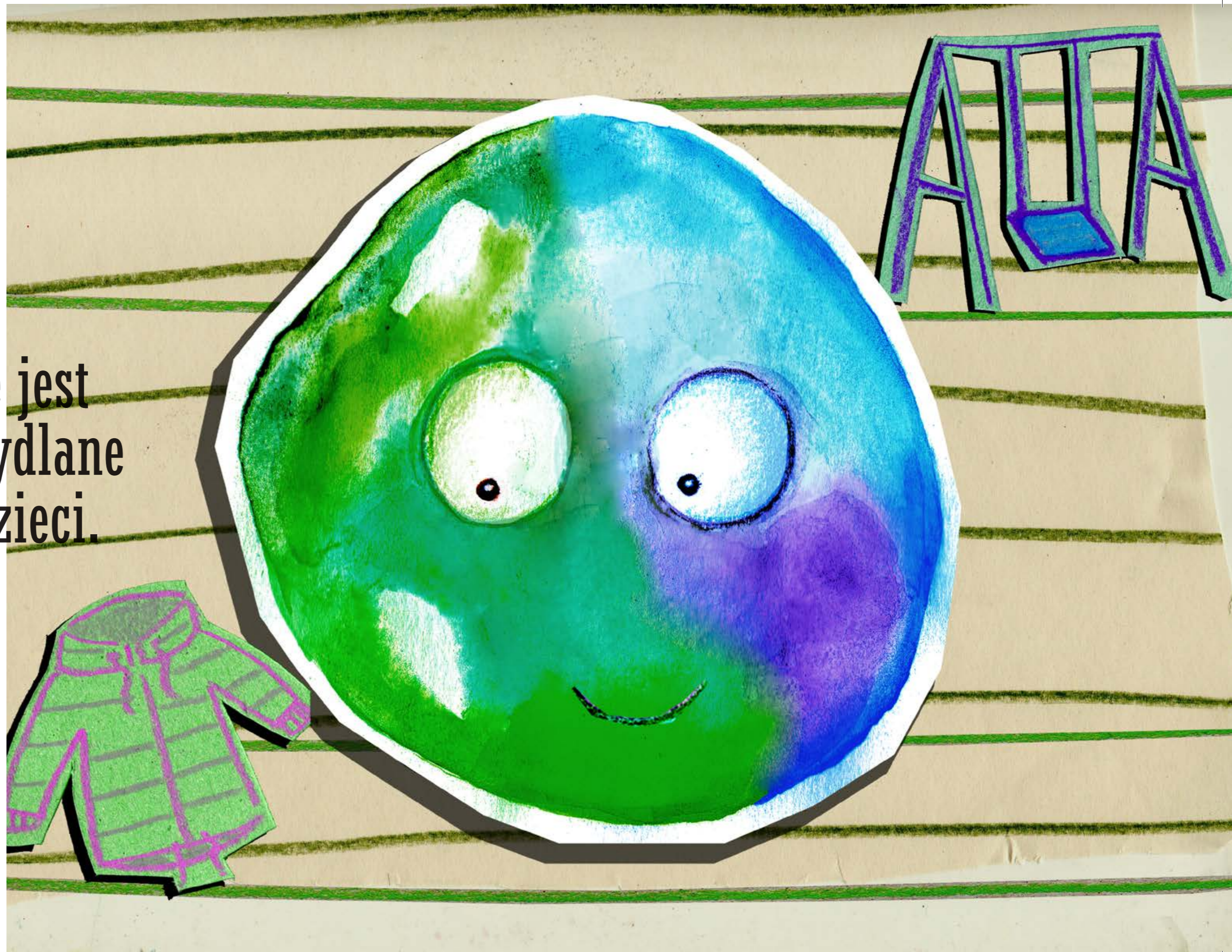
bo o nim ta historia.

Jest wrzesień, świeci słońce, na placu zabaw
w Józefowie wieje łagodny wiatr, a Bąbelek
właśnie się narodził i niewiele o sobie wie...

**Nie wie nawet, że jest
inny niż bańki mydlane
wirujące wokół dzieci.**

Bo kiedy patrzy na bluzę chłopca, robi
się zielony. A kiedy frunie do niebieskiej
huśtawki, robi się niebieski.

Zachwycony światem zmienia kolory.
– Jakie to wspaniałe, myśli i ze szczęścia
robi się całkiem różowy. Ale co to?

– **Dziwny jesteś!** –
śmieją się z niego
inne bańki.
– **No wiesz?**
Co to za kolory?! –
zagadują kolejne.

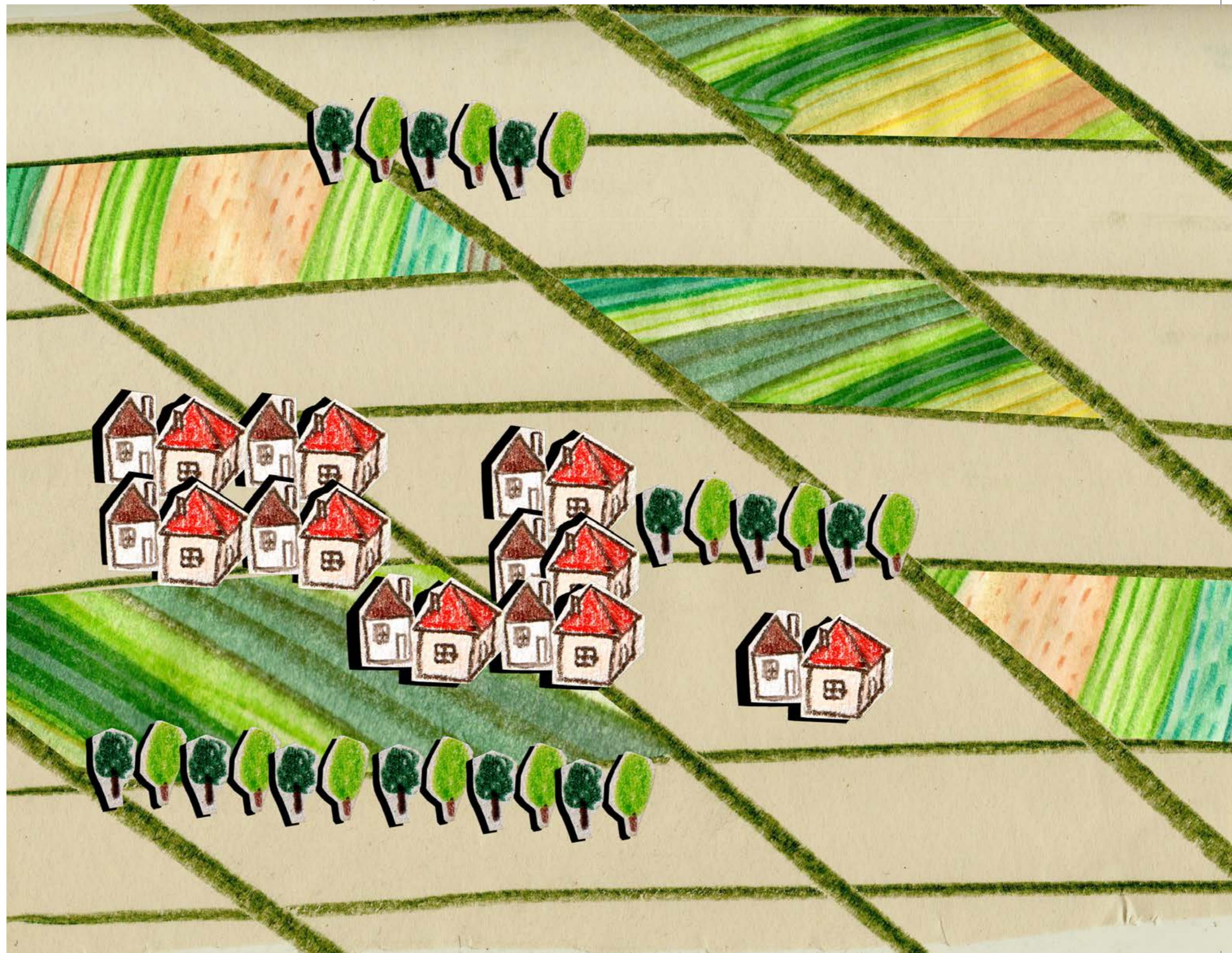
– Dlaczego tak mówicie? – smuci się Bąbelek.
– Czy nie fajnie jest cieszyć się i zmieniać się
razem ze światem? Cieszcie się i wy!

Bańki jednak drwią z niego nadal, aż Bąbelek ze smutku robi się ciemnofioletowy.

Nie wie, dokąd lecieć. Brak mu sił.

Wtem wiatr porywa i ciągnie Bąbelka nad polami, gdzieś nad Gołaszew i Domaniewek.

Ach, co to za życie! Nikt mnie nie lubi,
myśli Babel i leci wyżej i wyżej, ku
błękitnemu niebu, aż do ogromnego słońca.

— Ty się ze mnie nie śmiejesz? —
pyta Babel słońca.

— Dlaczego mam się z ciebie śmiać? Musisz
być odważny, skoro aż tu doleciałeś —
odpowiada słońce. — Każdy jest inny,
ale nie zawsze widać to na pierwszy rzut oka.

— Ach, tylko ty mnie rozumiesz.
Mogę z tobą zostać? Dobrze mi tu.

— Byłoby mi bardzo miło, ale za parę godzin
schowam się za horyzontem, a moje miejsce
zajmie księżyc. Nie możesz tu zostać,
bo i ja tu nie zostaję. Poszukaj
kogoś tam, w dole.
Patrz! Widzisz? To szkoła w Umiastowie.
Może tam cię ktoś zrozumie.

— Masz rację! Dziękuję! — wykrzyknął
Babelek, który nagle stał się pomarańczowy,
i pomknął w stronę ziemi.

Zrobił kółko nad skrzyżowaniem w Ołtarzewie
i wleciał do szkoły obok parku. W klasie było
pełno dzieci, które od razu pobiegły za nim.
Bąbel starał się im uciec,

czerwony i zły,

że przeszkadzają mu w szukaniu przyjaciela.

Na biurku w rogu pokoju dostrzegł
czerwoną różę. Pasowała do niego!

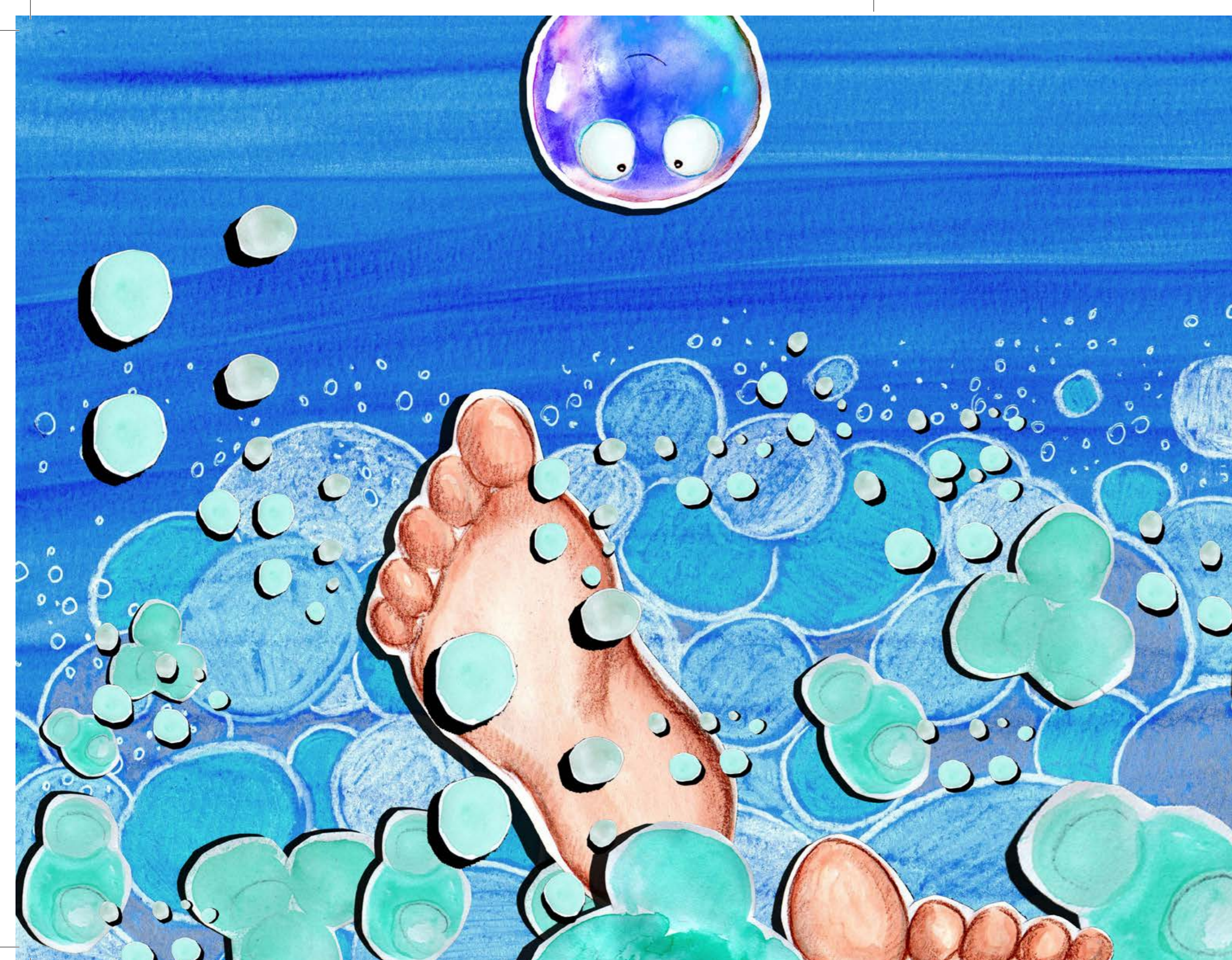
I już miał jej dotknąć, kiedy nagle zawrócił,
omijając jej ostre ciernie. Róża, odcięta
od korzeni, milczy, lecz jej kolce nadal ranią,
więc nie może być jego przyjaciółką.

**Jest przecież
bardzo delikatny
i musi na siebie uważać.**

Ruszył dalej.

Trafił do nowej szkoły w Umiastowie,
ale tu zobaczył tylko, że jest dopiero budowana
i chwilowo nie ma w niej nikogo.

Nagle wiatr pogał go tak, że wpadł
przez otwarte okno na ożarowski basen.
A tam w jacuzzi cały czas powstawały bańki.
Może tu znajdzie przyjaciół?

Kiedy jednak zbliżył się do baniek, zobaczył,
że każda z nich żyje tylko chwilę i pęka -

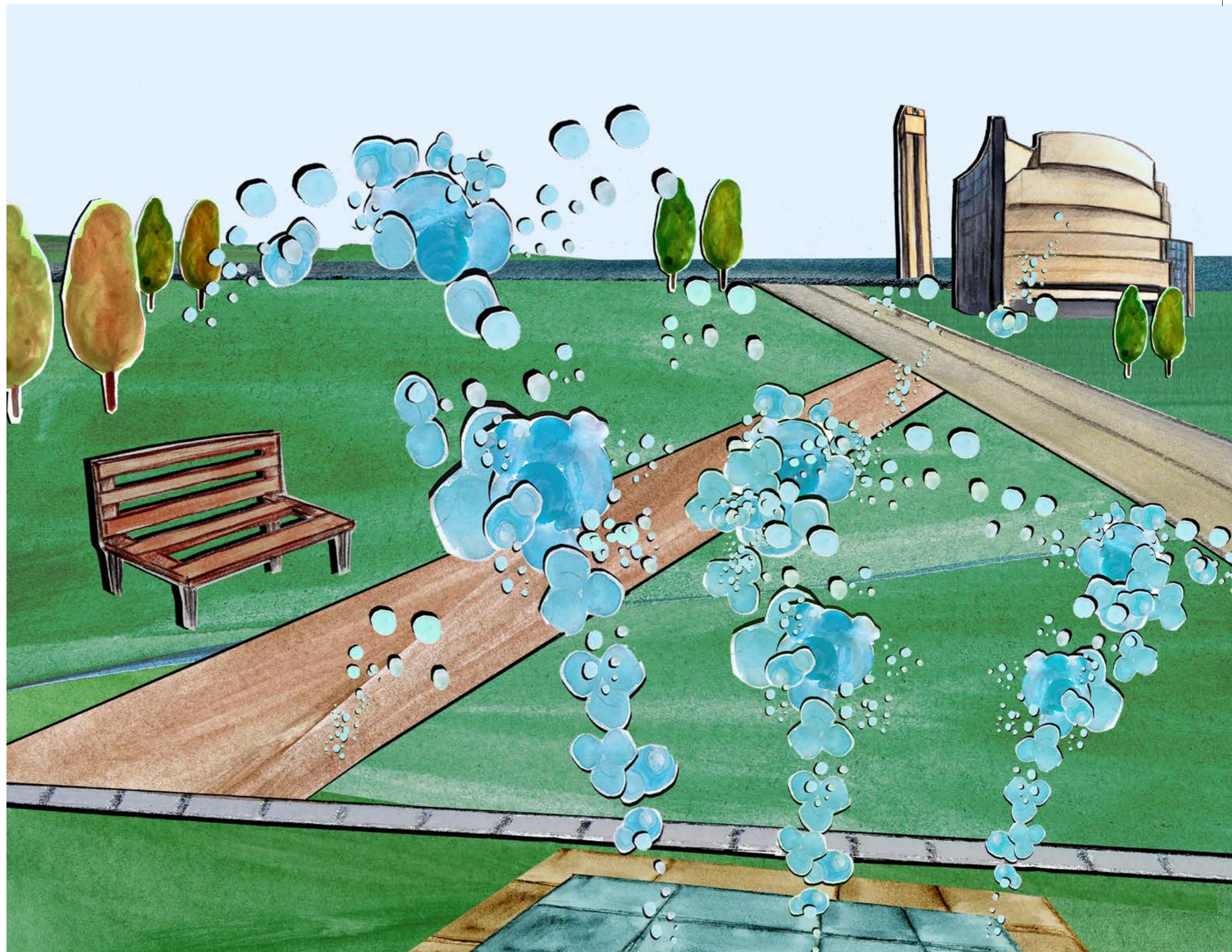
**za szybko,
by mogła
dowiedzieć się,
co to przyjaźń.**

Bąbelek poleciał dalej, aż do fontanny.
Tu też było mnóstwo bąnek, które wirowały
jak szalone. Skakały wesoło wokół strug
wody. Przyjrząwszy się jednak z bliska -
zobaczył, że w ogóle nie mają siły, by choć
na chwilę zmienić swoją drogę. Rzuciły się
na siebie i chlapały, głośno krzycząc.

**Gdyby się do nich
przyłączył,
rozpłynąłby się!**

Rozczarowany - odleciał. Nie miał już ochoty
szukać i poczuł, że robi się ponury. Zupełnie
jak szeroka, asfaltowa droga pod nim.

Jezdnia zmartwiła się widokiem Babelka.

— Hej, młody,
wszystko dobrze? —
zapytała z uśmiechem.

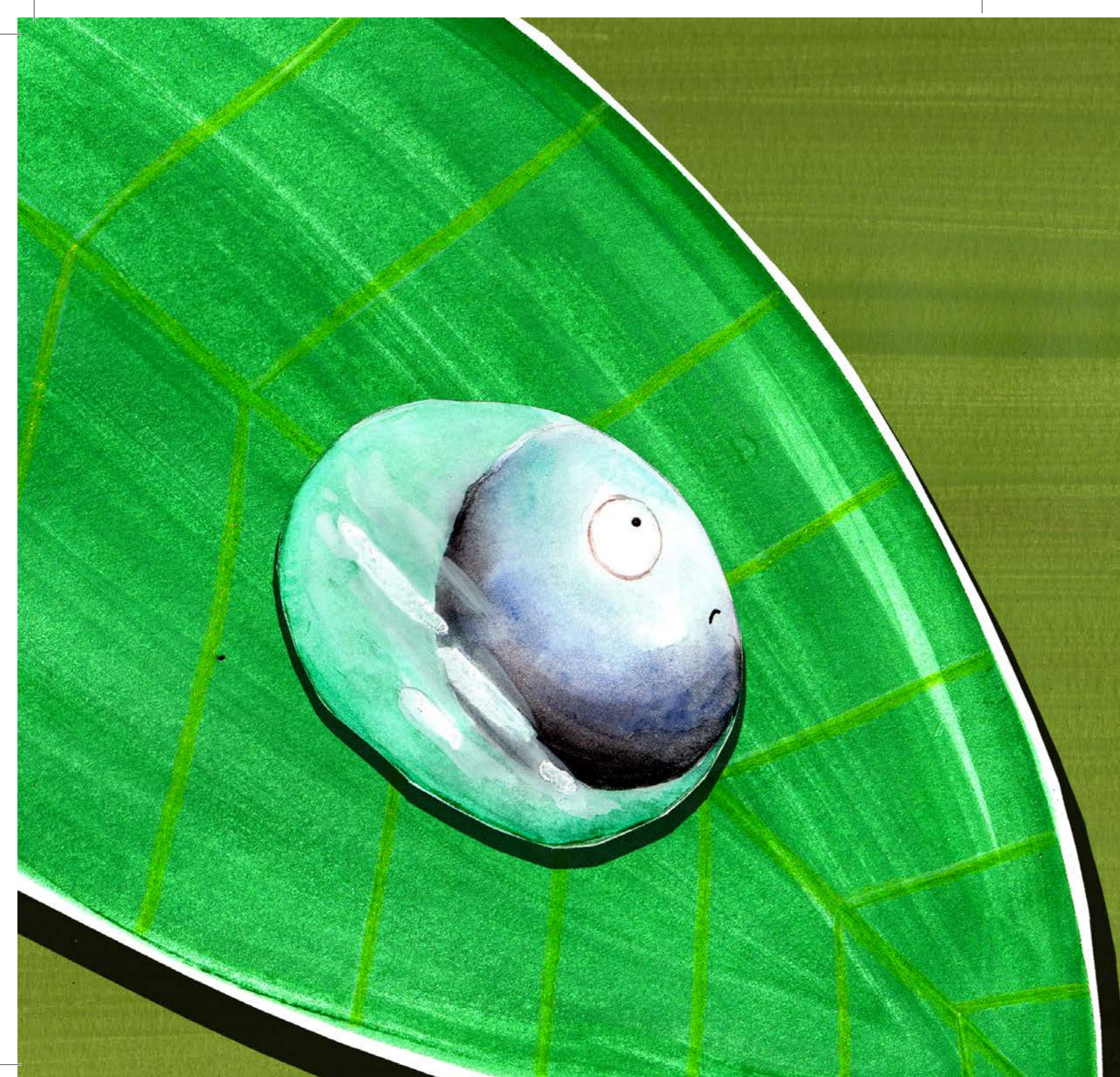
— No nie. Nikt mnie nie potrzebuje —
odpowiedział i zleciał niebezpiecznie nisko.

— Leć nad ulicę, która odchodzi w bok
i łączy się z chodnikiem, tam ci
będzie lepiej. Ona cię poprowadzi.

**I pamiętaj,
mały, nie pękaj! —**

krzyknęła jeszcze za oddalającym się
Babelkiem ulica.

Prawie czarny ze smutku, zmęczony podróżą
dotarł w końcu do pięknie zielonej trawy
w parku przy Poniatowskiego.

Zobaczył swoje odbicie w kropelce rosy.

Wysłuchał się w szum drzew i śpiew ptaków.
Uspokoił się. Wisiał w powietrzu, cieszył się
światem i czuł, że znowu się zmienia.

**A może, pomyślał
w swoim osłoniętym
od świata środeczku,
szczęście jest we mnie?**

Z tą myślą, radosny i różowy, wyruszył z parku, o wiele pewniejszy siebie. Teraz zaczął latać tylko po to, by poznać świat.

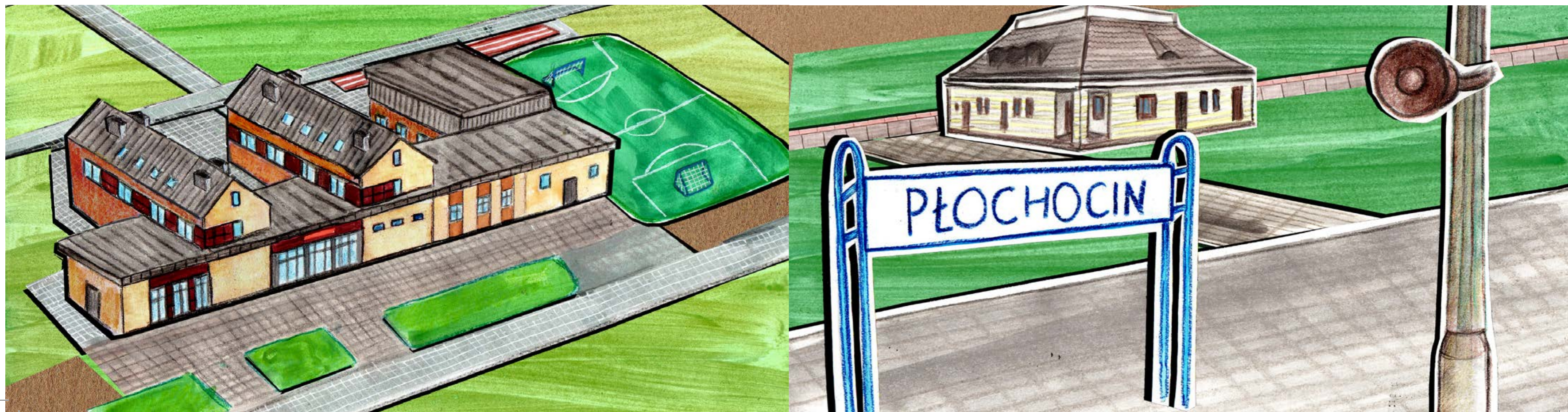
Wleciał do skrzynki na listy i uciekł przed listonoszem.

Posłuchał nawet, o czym mówią w ratuszu. Ruszył do szkoły w Duchnicach, ale chwilowo chciał być sam, więc czym prędzej uciekł przed dwiema dziewczynkami, które już, już go łapały,...

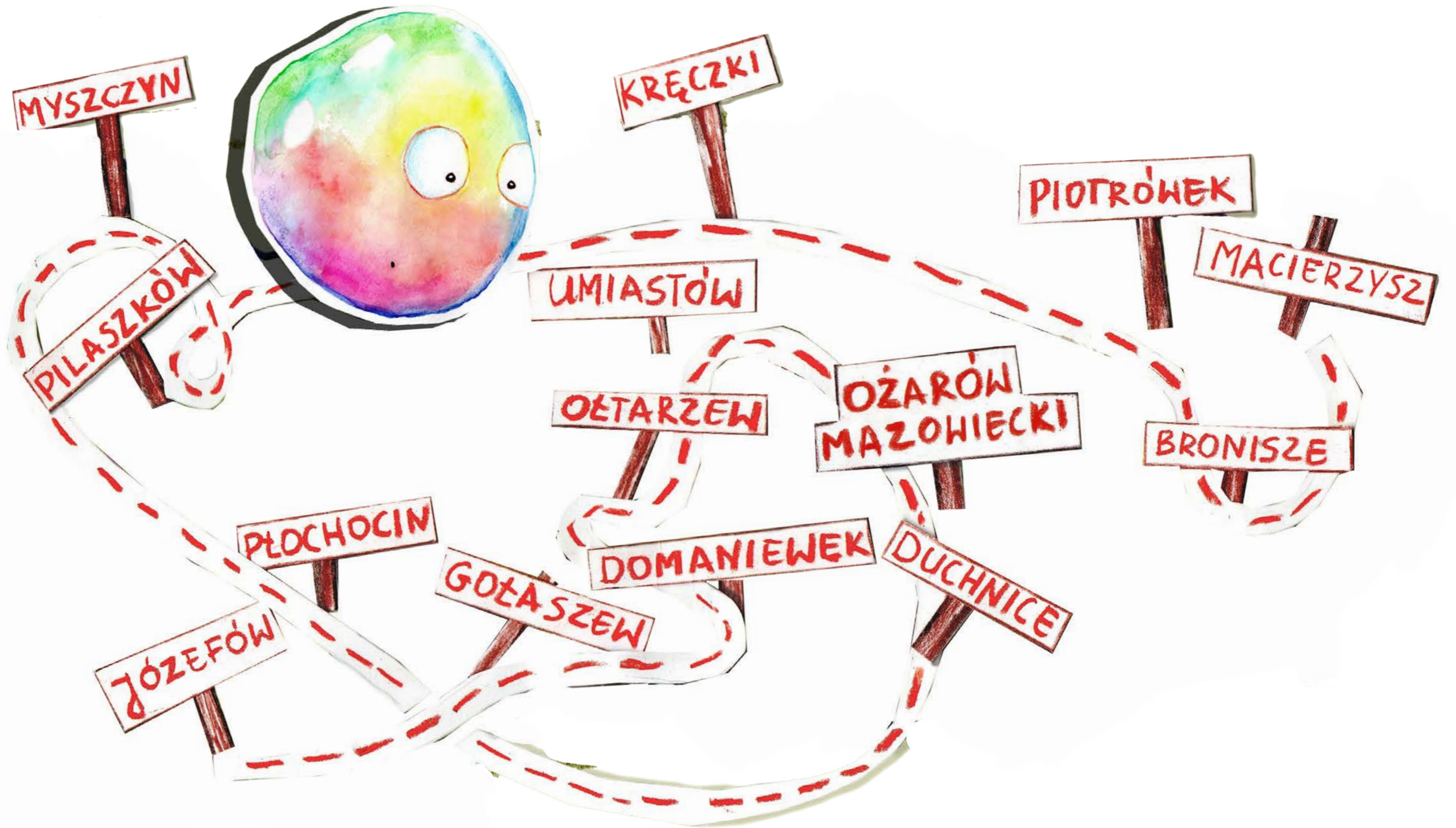
...i bez biletu wskoczył do pociągu jadącego w stronę Płochocina. Wsiadł zadowolony, pomknął przez Myszczyń do Pilaszkowa. Potem do Kręcerek, gdzie

usiadł z kimś przed telewizorem i razem z nim oglądał mecz piłki nożnej.

Babelek zauważył, że pod wpływem każdego nowego przeżycia robi się inny. Raz niebieski, raz różowy, czasem czerwony lub pomarańczowy. Ale wiedział już, że jest wyjątkowy i nie musi nikogo szukać, by to sobie udowodnić.

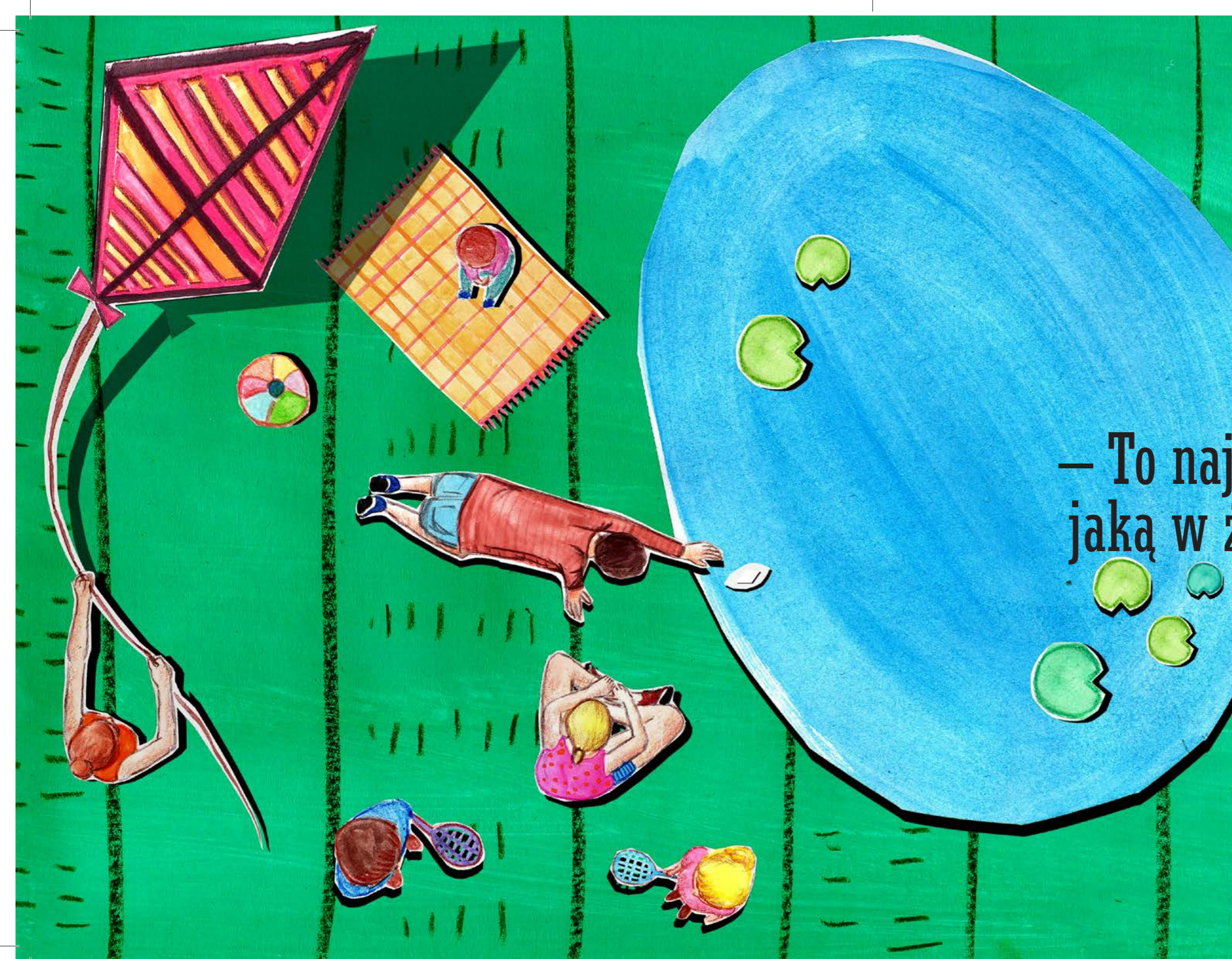
W Broniszach, na giełdzie warzyw i owoców,
gdzie trafił przez Piotrkówkę, przyglądał
się wypukłym bakłażanom, pomidorom
i paprykom i myślał sobie:

**Przecież jestem
tak samo piękny,
jak one.**

Zadowolony poleciał dalej.

Aż trafił nad sadzawkę w Macierzyszu,
gdzie wokół pełno było bawiących się dzieci.

– Patrzcie, bańka! Różowa! – zauważyła
go dziewczynka i pomachała do niego wesoło.
Bąbelek zbliżył się.

**– To najpiękniejsza bańka,
jaką w życiu widziałam! –**

powiedziała dziewczynka i wyciągnęła
do niego ręce.

Bąbelek przysiadł na dłoni dziewczynki
i niepewnie się do niej uśmiechnął.

To była jego przyjaciółka!
Poczuł, że wypełnia go szczęście.

Wreszcie znalazł to, czego tak długo szukał.

Roześmiał się, a po chwili
rozprysł się kolorami tęczy.

Serdecznie dziękujemy za wsparcie
sąsiadom z Gminy.

Broniś pozdrawia Bąbelka.

Publikacja została wsparta
przez Warszawski Rolno-Spożywczy
Rynek Hurtowy Bronisze S.A.

AUTORZY:

Wojciech Albiński, Filip Ambroziak,
Nawojka Ciborska, Aleksandra Hamny,
Zuzanna Koms, Jakub Krasieński,
Oliwia Wysocka

WSPÓLPRACA AUTORSKA:

Barbara Łuczak

ILUSTRACJE:

Emilia Zielińska

REDAKCJA:

Piotr Piegat

OPRACOWANIE GRAFICZNE:

Marcin Władyka

OPIEKA MERYTORYCZNA:

Wojciech Albiński

DRUK I OPRAWA:

Drukarnia wpisać

WYDAWCA:

Biblioteka Publiczna
w Ożarowie Mazowieckim
05-850 Ożarów Mazowiecki
ul. Szkolna 2
<http://biblioteka.ozarow-mazowiecki.pl>

Dofinansowano ze środków
Ministerstwa Kultury
i Dziedzictwa Narodowego.

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.**

ISBN 978-83-940765-2-8

Wydanie I

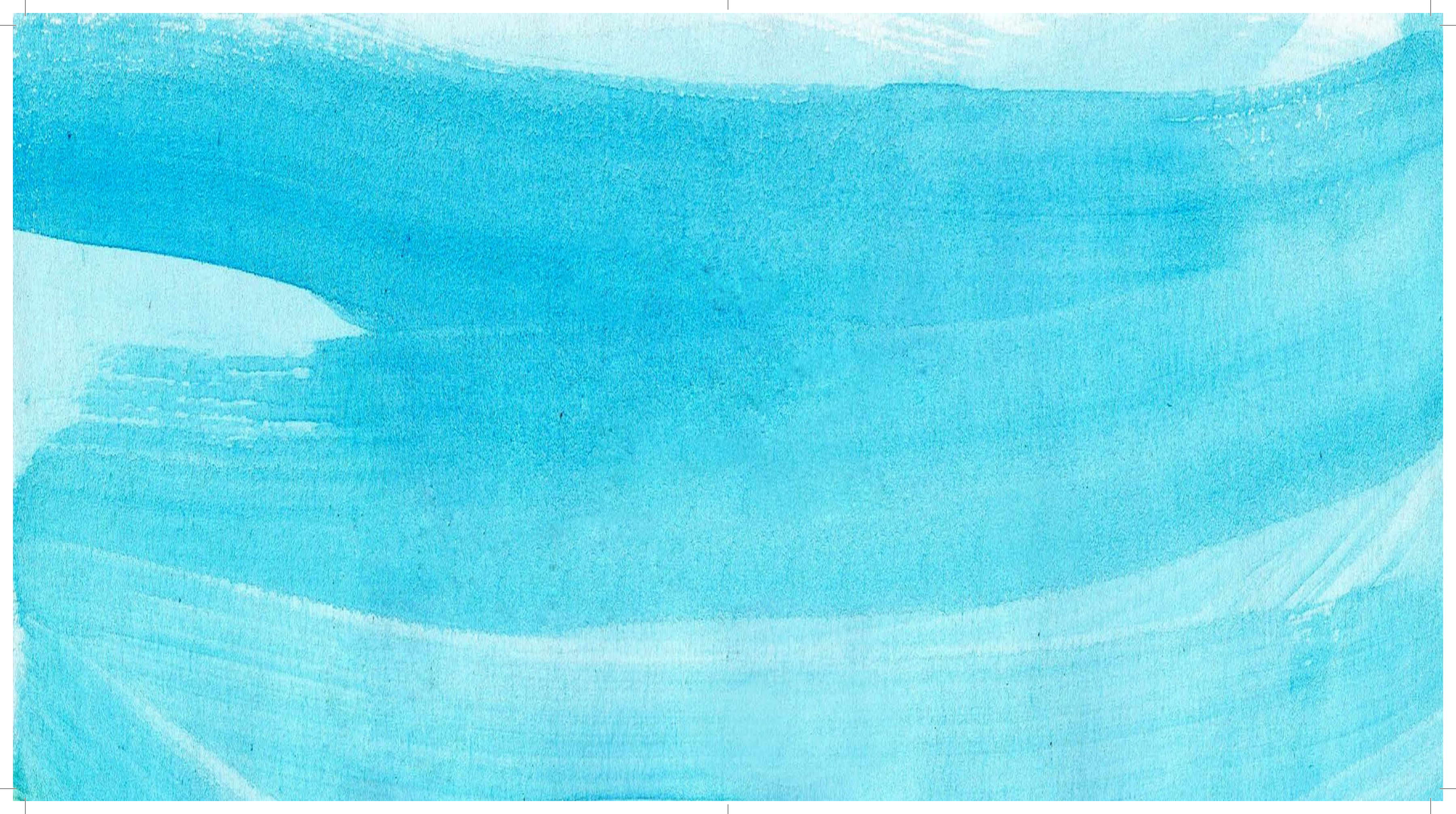
Ożarów Mazowiecki 2017

Nakład 1000 egz.

Egzemplarz bezpłatny

Filip Ambroziak, lat 15

Oliwia Wysocka, lat 15

Aleksandra Hamny, lat 16

Nawojka Ciborska, lat 15

**Bajka o Bąblu
z Ożarowa Mazowieckiego**
napisana dla pierwszoklasistów
przez życzliwych gimnazjalistów
w Bibliotece Publicznej,
przeznaczona
do wspólnego czytania
wraz z dziadkami i rodzicami

Zuzanna Koms, lat 14

Ilustracje: Emilia Zielińska

Jakub Krasieński, lat 15

**Nieźła bajka
ten Ożarów!**